

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 3 krona, za pol in četrt leta razmerno; za Ogrsko 4 K 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnina z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne števe se prodajajo po 6 v. Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje števe 3.

Slava Tebi, ki si nas kmetuje ljubili!

Kmečki stan, srečen stan!

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 30.

V Ptuj v nedeljo dne 24. julija 1910.

XI. letnik.

Proti avstrijski zastavi ...

Mi ne sumničimo in ne vohunimo. Pribiti pa moramo nekaj dejstev, ki jih pozna danes že vsa javnost!

Prvaška politika bila je od nekdaj slovenskemu ljudstvu le škodljiva in nevarna, kar smo že opetovano na podlagi neopredljivih dejstev dokazali. Hotela je odtrgati vse gospodarske in duševne vezi z nemškimi sosedi, potom katerih edino si je zamoglo slovensko ljudstvo ojačiti svoj položaj.

V zadnjih letih pa je pričela ta nesrečna prvaška politika še nevarnejša postajati. Slovenski poslanci so se pričeli združevati s češkimi, od katerih je znano, da jim je avstrijska domovina deveta briga. In pod tem vplivom v prvi vrsti postala je prvaška politika skozinokoz protislovenska ter proticesarstva. Vemo, da stotero oseb, ki hodijo za prvaki, niso veleizdajniškega prepričanja. Ali voditelji prvaške politike danes nič več ne skrivajo svoje veleizdajalske srce ...

Opozarjamo še enkrat na čudno stališče, ki ga je zavzemalo prvaško ali „narodno“ časopisje ob priliki avstrijsko-srbske vojne nevarnosti. Takrat so slovenski listi naravnost šuntali proti Avstriji in se zavzemali za sovražno Srbijo. Takrat so v Ljubljani na večer praznovanja cesarjevega jubileja vrgli sliko Franc Jožefa I. iz okna in jo nadomestili z ono srbskega prestolonaslednika. Takrat se je čul po shodih slovenskih prvakov vedno iz novega klic „živio Srbija“. Ja, na avstrijske, štajerske vojake so v Ljubljani pljuvali.

Od tega časa pa do danes se je še mnogo pojstrilo. Pred kratkom so se vršile v bulgarskem glavnem mestu Sofiji velike vseslovenske prireditve. Glavno vlogo pri teh prireditvah so igrali Rusi, katerih strupeno sovraštvo proti Avstriji je itak znano. Udeležili so se pa teh vseslovenskih hujškarj tudi slovenski prvaki. In v „narodni“ pijanosti se je izgovorila marsikatera beseda, ki bi jo drugače zamolčali. V „beli“ Ljubljani so se seveda že naprej „navduševali“. Slovenski list „Jutro“ je n. pr. 4. t. m. odkrito pisal, da je črno-rumena cesarska zastava „simbol naše podrejenosti“. Prvaki torej želijo priti proč od Avstrije, oni zaničujejo črno-rumeno zastavo! In take izbruhe se sme na Kranjskem javno razširjevati! ...

In skoraj vsi prvaki, „narodni“ listi so izrazili enako mnenje. „Slovenski narod“ je n. pr. 15. t. m. pisal, da „si je ideja srbsko-slovenskega bratstva pridobila najzgodnejša tla“. „Narodni dnevnik“ z dne 15. t. m. zopet želi Poljakom „dneve, ko bode zasijala poljska krona v novem sijaju“. Kakor znano, je bilo poljsko kraljevstvo razdeljeno med Rusijo, Nemčijo in Avstrijo, celjski „narodnjaki“ pa bi radi zopet Poljsko uresničili. Ali ni to protiaustrijsko? Zanimivo je tudi, da so v Sofiji nastopali Slovenci, Hrvati in Srbi kot „ena narodna skupina“ ... Listu „Jutro“ pa je bilo vse to še premalo. Hotel je, da se naravnost pove veleizdajalske misli. Tako piše 13. t. m.: „Oh ta slovenska plašnost, oh ta

cincavost! Da ste videli delegata za delegatom, kako se je zvijal, da ne bi zinil katere, ki bi le količkaj dišala po politiki. Čemu naj bi se ne povedalo, kar teži slovensko srce? Čemu skrivamo svoje jarme? Čemu se izogibamo vsake besedice, ki bi si jo utegnil kdo malo nepatriotično razlagati?“ itd. „Jutro“ pravi torej, da smo v jarmu, ker smo na Avstrijskem. Pod srbskim geslom bi bili seveda „svobodni“ ... Češki dr. Gross je povedal tudi, kaj hočejo panslavisti, ko je vzkliknil: „Naj pride skoro dan, ko bomo združeni vsi Slovani, od Triglava do Balkana“ itd. Tako združenje je seveda le tedaj mogoče, ako se Avstrijo razbije. Po prireditvah ni imelo „Jutro“ drugega opravka, nego da je na vse pretege srbske vojake in oficirje hvalilo, to pa na za Avstrijo tako žaljiv način, da je moral državni pravdnik ta srbofilski list konfiscirati.

Posledice tega brezvestnega hujškanja prvaških listov so se seveda kmalu pokazale. V Ljubljani se vsacega javno zasmehuje, kdor razobei pri kakšni prireditvi cesarsko zastavo. Obrtnike in trgovce, ki imajo Avstriji zvesto prepričanje, se bojkotira in se jim nevarno grozi. Pred kratkem pa se je izvršil v Ljubljani tudi zločin, ki kaže vso zlobnost slovenskih prvakov. Na cesarjev spomenik postavili so namreč slovenski hujškači nočno posodico, da bi s tem cesarja zasramovali. Hribarjevi policaji seveda ne bodejo lopove dobili. Ali značilen za razmere v slovenskih pokrajinah je ta pobalinski dogodek!

Še bolj značilen pa je ta-le dogodek: Ko so prišli slovenski prvaki na poti v Sofijo tudi v srbsko prestolico Beligrad, sprejeli so jih z velikim navdušenjem — srbski oficirji. Med temi oficirji je bilo gotovo tudi nekaj takih, ki so se svoj čas udeležili krvavega umora lastnega kralja. In ti kraljemorileci so stiskali slovenskim prvakom roke ... Potem so pokazali Srbi svojo zastavo. „Jutro“ poroča dobesedno: „Slovenci so poljubljali s solzami v očeh v bojih vso raztrgano srbsko zastavo, ki je bila pri dvorski straži in na vse strani so se razlagali burni klici: Živijo kralj srbski, živeli Srbi!“ Mislimo, da to zadostuje! Pred kratkim časom bi se bila skoraj vnela vojska med našo domovino in Srbijo. Takrat bi srbski vojaki pod to zastavo na naše sinove streljali. In prvaški veleizdajalci se ne sramujejo, da častijo in poljubljajo to zastavo avstrijskega sovražnika, da kličejo „živio“ kralju po milosti revolverja, krvavemu Petru ...

Slovensko ljudstvo, ali zdaj vidiš, kam te vodi prvaška politika? V boj proti avstrijski zastavi, — to je geslo prvakov. Slovensko ljudstvo je vedno dokazalo zvestobo do cesarja in domovine. Slovenski vojaki so se na avstrijskih bojiščih vedno hrabro borili. In zdaj jih skuša banda od Srbije plačanih, podkupljenih hujškačev v veleizdajo zapeljati! To je vsa „narodnost“ naših prvakov. Deželne zbore in državni zbor avstrijski so prvaški poslanci razbili, doma pa hočejo veleizdajsko ljubezen do Srbov širiti ... Ljudstvo, zdrami se!

Politični pregled.

Davek na neumnost. — s tem imenom so označili malo loterijo. Zanimivo je vprašanje, koliko nese loterija državi. Lansko leto stavilo se je v loterijo 96,748.150 krat in postavilo skupaj 36,867.151 kron. Zadelo se je v loteriji 1,351.766 krat v skupnem znesku 20,206.094 kron. Država je imela lansko leto iz loterije čistega dobička okroglo 14 1/2 milijonov kron. In večino te svote tvori kravavi krajcarji najrevnejših slojev!

Obsojeni iredentovci. V Trientu je sodišče več laških iredentovcev na ječo od 10 do 28 dni obsodilo, ker so nekega Nemca iz političnega sovraštva napadli in poškodovali.

Laški vohuni. Občinskega tajnika v Ponte di Leggio in nekega drugega Laha so zaradi špionaže zaprli. Tekom preiskave so na tirolsko-laški meji še dve sumljivi osebi zaprli. Laških vohunov na meji kar mrgoli.

Bravo! Provincial kapucinskega reda izdal je okrožnico, po kateri se morajo menihi zopet starih strogih določb reda držati. Menihi so zelo vznemirjeni, kajti v kapucinskih klostrih so se že navadili precej dobrega življenja.

Hrvatski ban dr. pl. Tomažič je podal svojo demisijo. Možu se ni posrečilo, urediti po njegovih predhodnikih zavožene razmere na Hrvatskem.

Avstrijani v Črnigori nimajo ravno posebno prijetnega položaja. V bližini Antivarija so morali zdaj vsi tamošnji Avstrijani na zahtevo črnogorske vlade svoja posestva razprodati, kajti drugače bi jim vlada posestva enostavno vzela. Avstrijska vlada baje posreduje, čeprav ne verujemo, da bi bilo to posredovanje posebno uspešno.

Politični umor. V Teheranu so radikalci umorili najvišjega perzijskega duhovnika Seid Abdula. Umorjeni je bil vodja duhovniške (klerikalne) stranke.

Na Kitajskem hočejo baje vpeljati splošno vojaško dolžnost in pomnožiti stalno armado na 2 milijona mož preženega stanja v času mira. Tudi se pogaja kitajska vlada z Nemčijo, da ji ta pripusti mnogo nemških oficirjev, s katerimi bi se kitajsko armado moderniziralo.

Kako sodijo obrtniki o slovenski obstrukciji.

Slovenski poslanci so zopet državni zbor razbili. Zakaj? Ljubi Bog, zato se ti ljudje ne brigajo dosti. Glasilo avstrijskih obrtnikov „Reichshandwerkerzeitung“ piše o tej stvari tako-le:

„Najbolj čudni vzroki zadoščajo temu „gsindelnu“ (— ljudje, ki uganjajo že leta sem tako tatvinsko politiko, ne zaslužijo drugega imena!) —, da vstopi v obstrukcijo.

Prvič so slovenski poslanci baje zaradi „kmetov“ v Bozni obstruirali; zdaj pa zopet zaradi italijanske fakultete. Nekaj jim mora biti vedno kot izgovor za njih zločinski delovanje. Pravi vzrok pa je naravnost nesramni!

Eden „voditelj“ slovenskega ljudstva, ožlindrani dr. Šušteršič, ki hodi že leta sem brez sramu umazan v javnosti, hoče minister postati. In ker se je češkim t. zv. agrarcem enkrat posrečilo, da pridobijo enemu svojih ordinarnih ljudi s tako obstrukcijsko komedijo ministersko penzijo, hočejo to tudi prvaški vodje. To je pravi vzrok obstrukcije slovenskih poslancev.

Nekaj pride človeku nehotè na misel: kako neizobraženi morajo biti ljudje, kateri pošiljajo take ljudi v državni zbor! Tisočero resnega dela za vse delavne stanovse je dovolj! Vse stoji, vse mora počivati! Zlasti obrtniki morajo mirno gledati, kako se njih zahteve vedno le prezira. Najširši sloji prebivalstva ostati morajo v bedi in revščini in najvažnejše postavbe se ne uresničijo. To pa samo zaradi tega, ker imamo brezvestne poslance, katerim je lastni žep več, kakor blagor ljudstva in države!

Ako se le te žalostne možakarje pri delu vidi! Komandira jih ožlindrani dr. Šušteršič in nekaj farskih hujskačev, „doktorji“ Krek, Korošec, itd. Po piščalki teh gospodov plešejo vsi drugi. Tako n. pr. znani poslanec Gostinčar. Ta velja kot slovenski zastopnik obrtnikov. Kadar se pa grè zato, da bi se glasovalo za obrtniški predlog, takrat mora ta „pfajfendekl“ Gostinčar šele duhovnega gospoda dr. Kreka za dovoljenje prositi. Semtertja dovoli to gospod doktor, drugič pa (n. p. pri glasovanju o obrtnih zadevah v socialnopolitičnem odseku) zopet tega ne dovoli in potem glasuje „zastopnik obrtnikov“ Gostinčar seveda proti obrtnikom.

Zato pa je smel ta slovenski Gostinčar proti italijanski visoki šoli dolgi obstrukcijski govor držati. Material za ta govor se je revčku seveda dalo. Ako se le tega vbolega vraga sliši, da se mora ure dolgo z zapovedanimi zaspanimi govori mučiti, da si pridobi dopajenje svojih zapovednikov v duhovniški suknji, potem presine človeka čuvstvo tihe veselosti. Ako se pa pomisli, da ta „štifelpucer“ doktorjev Šušteršič, Korošec in Krek hoče biti predstavitelj slovenskih obrtnikov, potem mora človek res tiste obrtnike obžalovati, ki so takega človeka v državni zbor odposlali. Pravzaprav nastopa tu — gnus!

In taki ljudje onemogočijo vsako delo v državnem zboru.

„Pfui Teufel!“ — — —

Tako piše torej list vseh avstrijskih obrtnikov, zanimiva „Reichshandwerkerzeitung“. Mi podpišemo ta jezni članek z obema rokama! Obrtniki kakor delavci in kmetje trpijo vsled skandalozne obstrukcije prvakov. Gostinčar seveda kaj takega ne razume, kajti njemu se vsled farske protekcije dobro godi. Svoj čas bil je sicer nasprotnik farjev in je proti njim kandidiral. Pozneje pa je prišel h koritu; nekaj časa je še v nemški „špinfabriki“ v Ljubljani delal, potem je kiše v farskem konzumu nosil in končno je postal poslanec. In kot poslanec „zastopnik obrtnikov“. Istotako orglar Grafenauer.

Res, omenjeni list ima prav: „Pfui Teufel!“

Dopisi.

Dol pri Hrastniku, 17. julija 1910. — Takaj se je v nedeljo velika reč godila. Požarna bramba v Dolu je dobila „fano“ in to so morali žegnati. Bilo je tako vpije, da pride do tisoč ljudi. Ali dandanes ne gre nikdo rad na lim. Prišlo jih je res, iz Račja, iz Trbovelj in iz Zagorja kakih 30; kakih 10 je bilo tudi „sokolov“, učitelj in nekaj čevljarjev; ti menda glih skupaj pašejo. Tako gredo iz kolodvora, in tudi drugi, ki so ravno k maši šli, glažarji in glažarce. Pri mostu, ko se proti Dolu zasuka, stal je ta debeli dacar s svojo požarno brambo, kakor da bi ga bil uzidal. Fabricanke so rekle: Nismo mislile, da ima ta debeluh tudi pred ženskami tak respekt; salutiral nam je, kakor drugim... Hauptman Kolouček je tako dobro govoril, da se še danes ženske jokajo čez ta večni govor. Ta vbogi hauptman je dobil eno dolgo sabljo od nekega starega dragonerja, ki je leta 1848 pri „nacionalgardi“ služil. Kar neki žendar to vidi in glej, kakšna

sramota; sabljo je moral oddati; šnurbar bi mu bili tudi vzeli, pa ga ni imel. Ko je pa ta debeli Podmenik govoril, se še danes vse smeji in nazadnje je nastal prepir. Krojač Štefančič bil je prav srdit, češ, da je bila slaba komanda, da nobeden nič ne zastopi, ja te Pepčeku je celo rekel: Ti si pa en cel osel! Ko je bila ura 12, so jih razdružili; eni so šli h kolodvoru, drugi h Peklarju, tudi k mežnarju in k sv. Petru; tu pa ni bilo nič za dobiti in župnik niso nobenega povabili, čeprav so bile „velike glave“ v Dolu. Popoldne so šli na vse kraje. Bajše so pa „fano“ pod kozolecem pozabili. Mihče bi moral nanjo ohtat, pa je bajše pozabil... Na svidenje!

Bohova. Tisti Bohovčani, ki „Štajerca“ črte, pa ga vendar le preradi čitajo, naj si ga sami naročujejo in tako „Štajercijance“ krepko podpirajo. Še lepše je pa to, da si „Štajerca“ na posodo vzamejo in ga potem kaplanu Kranjcu pod nos nosijo. Naj si kaplan Krajnc svojo poželjivost do priljubljenega „Štajerca“ sam pomiri, ter se naj na „Štajerca“ tudi sam naroči, ali pa posamezne številke sam kupi. Vsaj itak dobro ve, kje se v Mariboru dobivlja in tamkajtje tudi vsaki ljubi dan na svojem bicikelnu prijaha. Torej kupujte si „Štajerca“ sami, pa vam ne bo treba po naši vasi za njim felhati.

Eden ki ga ima.

Pohorje. Vrli naš „Štajerc“ je zadnjič prinesel članek iz St. Miklavža na d. p. ter nam objavil, da je Hočki kaplan Jože Krajnc svoj dolgi nos tudi v Šmiklavške zadeve in razmere pomolil. Radi tega so mu krepki Šmiklavžani prerokevali neko fotografijo noticno šmiklavške petrstne roke. Oh, ko bi le že bila fotografirana! Pa ta nadležen kaplanček se je tudi Pohorcem kaj debelo prikupil! Vsak trenutek prinese svoj rdeči nos v Pohorje in vse luknje prevoha in preštora. Za svojo pičlo hočko kaso udje in denar išče in za „Marijino družbo“ pa jungfrance. Izimši par črnih podrepnikov ga tukaj v Pohorji ne mara nobena mačka ne, a ta debeločozuhasti kaplan se ostudno vsljuje v naše razmere. Si bomo tudi mi priskrbeli fotografa po sistemu Šmiklavžanov. Pri nas pa bo boljše če se pristna Pohorska grča nekeje parkrat fotografira. Pri gostilničarju Glasserju se je zadnjič kmalu kaj takega enacega kaplančku pripetilo, a gospodek ima neznansko gibčne pete. Njemu na korist svetujemo, naj svojo ljubezen do nas Pohorcev malo pomiri in naj rajše doma v kaplaniji ostane, ter se naj za konkurz pripravlja — skrajni čas bi bil — potem pride lahko k nam Pohorcem kot — nadžupnik.

Stranostan.

Žusem. Znani naš župnik, Šebator Tone, tuhtal in premišljal je sem in tja, kaj da bi naredil, da bi lažje v mirnem zavetju proučeval naravo in se divil v njej krasoti. Umna glavica Tonetova je hitro pogruntala. Nad župnišču pustil si je narediti krasni vrtič, takozvani „park“, kateri mu naj služi v njegove namene. Pa vedno študiranje v pusti samoti, dasiravno bajše poln idealov za naravo, mu ni ugajalo — želel si je tovarišice — razvedrila. Krasnega solnčnega dne, ko se divi vsaka duša nad očarajočo lepo naravo in hvali svojega Stvarnika, dobil je naš Tone obisk. He! Zdaj je prilika; hitro jo potegne s svojim nežnim obiskom, ki je seveda Tonetov ideal, v najskrivnejši kotiček rajsko lepega „parka“. A smola! Zapihal je vetrič in srebrno glaseči glas župnikov in njegove srčne družice razlegal se je tajinstveno v burkih valovih na uho na polju svoja dela opravljajoče kuharice in ni čuda, da je le-ta v svoji opravičeni sveti jezi, kakor da bi jo pičil gad, vzkliknila: To je nevarno, faleno! V svoji neizmerni ljubosumnosti divjala je v župnišče in slednjič k skrivnemu kotičku, kjer je Tone s svojim idealom študiral naravo in napravila nepričakovan konec tej rajski idili. Zopet bodo za našega prečastitega gospoda bridki dnevi — dnevi polni jeze nad prokl... „Štajercem“, ki je tudi o tej njegovej „veseloigri“ zvedel! — Ja, ja, gospod Tone: Nič ni tako skrito, da bi „Štajercu“ ne postalo očito! Ne moremo torej Tonetu zameriti, da tako strogo prepoveduje vernim svojim ovčicam branje „Štajerca“ ter ga je že neštetokrat preklel v dno pekla. Zatorej prejmi Šebator — pometaj le lep pred svojim pragom, smeti imaš tam dovolj, katere

ti še prihodnjič javimo in ne bavi se toliko proučevanjem narave. Sploh pa ne bodi tako veren in navdušen lovec „Gospodov“ ter ogibaj se rosnatih livad. Sicer Te zopet popade zlobna protin in Te vnovič prisili iskat si zdravja v raznih kopališčih. Zapomni si torej ta-le rek: „Preden bo petelin enkrat zapel, boče Tvoja kaharica „Štajerca“ trikrat izdala!“

Žusane na višavi.

Št. Peter pod svetimi gorami. Kdo je kriv greha? V prvi vrsti izgojitelj, nadalje pa vsa vrste plačila, vsled česar nastanejo različni miri. Takih izgojiteljev pa, katerim je le za lodec, imamo preveliko. Poglejmo si našega lipmoštra in duhovnega svetločaka ter bivšega dekana Joško Tombah. Pustil je svojo dekanijo Rogatcu in prišel sem. Da bi svoje koštrune in backe ložje tepel, počel je študirati, kako mi morajo biti popolni. Smo že vkup, kraj sicer ni eden najbolj vbogih, ipak je število kmetov, kateri bi si radi denarje posodili, veliko. Alia, od takih siromakov se da pač ne premalo dobiti, „dajmo vudriti po njih!“ Hodi „svoji k svojim“ Ročno osnoval je posojilnico z neomejeno zavezo. Dakako, da je če tudi ne ves znesek istega denarja, katerega so kmetje ter drugi na družbo cerkvene stavbe vložili, za fond te osnovane posojilnice služil. Kmetje so si toraj svoj denar zopet izposodili ter od istega svojega denarja obresti plačali oziroma poroki za vplačilo bili. Kakšni nasledki so toraj njegovega posla? Dva posestnika ter gostilničarja, eden iz Sentpetra, drugi iz Bizeljskega, bila sta poroka nekemu kmetu pri tej posojilnici. Dobro je Tompah vedel, da je premoženje dolžnika uravnanjske, pa kaj me briga, profit je moj, plač ga ta ali pa oni. Eden od teh dveh porokov je 12. maja t. l. polovico dolga plačal ter rek: izbršite moje jamstvo! A na mesto istega ga je pa posojilnica še za drugo polovico tožila in bila je na podlagi njihovih kunstnih egoističnih študiov (seveda časa na razpolago) tudi obsojen, še ta znesek z vsemi stroški plačati. Prišli do sodnije domu, bil je (kar priče dokazujejo) razbojen; da ni njegova žena tako sprevidna in njemu priljubljena, bi se tudi gotovo velika nesreča zgodila. Hvala bogu, da je ljudi, kateri se v takih slučajih premagajo! Kaj nam je torej biva dekan Joško Tombah iz Rogatca prinesel? Pamenim, kletvo itd. Gospodje iz Rogatca! Na kak način ste se Vi tega gospoda rešili? Kajti imamo isto željo. Kdor ne ljubi svojega bližnjega tega tudi mi ne maramo. Več naprednjakov.

Iz Stoperc. Kakor je že znano, bili smo pritožili na c. k. oblast zaradi volitve v občinski odbor; ali ni prišlo do prave preiskave. Zatorej je bila volitev občinskega predstojnika dne 3. junija t. l. in sicer od narodno-klerikalne stranke niso naprednjakov iz odbora spravili in občinski predstojnik, kakor se nam zdi je po g. župnikovem kopitu izvoljen, ker ob času volitve Keček ni bil — bolan. Vprašali pa bomo c. k. oblast, ali sme novoizvoljeni rihtar v uri izvolitve vse vzeti na svoj dom od prejšnjega občinskega urada? Govori se, da se je to zgodilo! Mislim, da zato, ker so že tisti dan pripravljali za Plojevo častno občanstvo. Ta slavnost se je šila dne 3. julija. Res, veliko truda so imeli za Plojevo osebo, pa še več pa za predstojnika „Cigani“, katera se je nazadnje igrala. Res čimprizor, da so ravno za Plojevo slavnost izmislili po njihovi modrosti najprimernejšo predstavo „Cigani“. In še nekaj: tudi naprednjakov so bili ti modrirani; zatorej so priskrbeli sedem žandarjev! Naprednjaki so pa mislili, da za da bi ne bi Jurček Topolovec iz Ptujškega naprednjakov odstranil, ker je bil tam. Dr. Ploj pa čestitamo, da je izostal; bal se je menda poštenih odgovorov in vprašanj, kaj na Ptujski gori, kje so njegove obljube itd. Ploj dobro ve, da v Stopercih ne manjka naprednih mož, ako ravno jih je eden prišel in Vrabčičove gostilne iskat v drugo gostilno in je ta tudi tam nekaj ostrih slisal. Mi naprednjaki se pa nečemo s kakim dohtarskim šrljem pregovarjati, ker ta itak ne bo na njegovo mesto šel, ker ve, da Ploja še njegovi vidne marajo. Ploj se je menda poboljšal in bil ta dan sestavljen predlog za gospodarski zakon, da ne bi v državnem zboru politike uganjale Gospod urednik, kaj si mislite, kdo je še dr. Ploja? Naš bolani g. župnik Keček,

se je v sredini tistih peščica ljudi repenčil; stal je samo na prstih in se zibal; da bi mu ne bil dolg čas, smo videli tudi njegovo kuharico zraven, kjer večina so bile tako le ženske. „Cigani“ so odšli in oblaki so že blizo in vedli smo, da bode dež in šli smo vsak na svoj dom. Samo za Topolovca ne vemo, če se je dolgo mudil ali ne; morebiti se je zamudil in lahko je to krivo, da se je na Gori zid podrl; morebiti pa je doma jokal za to, kjer ni dr. Ploja videl in najhitreje jokal nad zidom. Tedaj so morebiti solze zid porušile. Sedaj pa zapojmo vsi skupaj: „Slovenec sem“ . . .

Pozor vinogradniki in sadjereji!

Iz vseh krajev dežele prihajajo grozna poročila o nakratnem in hudem nastopanju glivičnih boleznih na sadju in trsu. In v resnici nastopa že „peronospora viticula“ na trtah in „fusicladium dendritum“ na sadju v veliki množini. Nekaj dni sem pa se jim je pridružil še „oidium Tuckeri“ (echter Mehltau). Te grozovite bolezni se tako hitro razširjajo, da je v nekaterih krajih že danes polovica plodov uničena. In dosedanje mokro vreme je razširjenje teh boleznih pospeševalo ter je tudi boj proti boleznim oteževalo. Marsikateri posestnik se pa tudi v prejšnjih letih, ki so bila suha, za te bolezni ni brigal in ni tega storil, kar so mu strokovnjaki priporočali. Zato naj se vsi v zadnji uri brigajo, da rešijo kolikor mogoče vina in sadja!

Škropite trse z bakreno-apneno tekočino, škropite, kakor smo to že tisočkrat priporočali! Nadalje žveplajte v suhem vremenu trte z žveplenim praškom! Storitve vse to večkrat in temeljito! Zlasti v bogatih, krepkih goricah žveplajte pridno, kjer tam se „oidium“ najraje razširja.

Tudi sadno drevje je treba še enkrat škropiti, da se doseže lepo, brezmadežno sadje.

Gotovo je, da ima kmet zdaj mnogo dela na polju. Gotovo je tudi, da brani dež žveplanju in škropljenju. Ali kdor izvršuje pridno svojo dolžnost kot vinogradnik in sadjerejec, ta bode vsako uro lepega vremena porabil, da prepreči uničenje vse žetve. Na delo!

Grössbauer.

Novice.

Za stariše! Graški „Tierschutzverein“ piše: „Vi stariši, ki imate resno nalogo, da vzgojate vaše otroke tako, da bodejo enkrat koristili človeštvu, držite strogo nato, da vaši otroci nikdar živali ne mučijo. Učite deco vsak dan, da moramo biti ljudje na tem svetu pravični proti nemi živali, ki se ne more braniti proti nobeni krivici. Spominjajte otroke na to, da je grdo in surovo, ako se žival trpinči. Spominjajte deco, da imajo živali tudi čutila, podobna onim človeka. Opozarjajte jih na to, koliko koristi imamo od živali. Kaj naj bi počeli brez konja, ki se žrtvuje v službi za človeka! Kako bi nam primanjkovala krava, ki nam daje mleko in maslo, ali ovca, ki nam daje voljno za obleko! Ali nimamo dovolj vzroka, da smo hvaležni proti tej živali? V resnici, pokazati ji moremo svojo hvaležnost, to pa na ta način, da smo vedno dobri in usmiljeni nasproti živali. Ako bodete vi stariši otroke tega usmiljenja učili, plačali vam bodejo z bogato ljubeznijo. Naredili bodete iz svojega otroka prijatelja človeštva, ki ima tudi dobro srce za svojega bližnjega! Kajti: srce, ki varuje žival, ne bode ljudi od sebe pahnilo . . .

Od kje prihaja denar? „Grazer Tagblatt“ je te dni enkrat poročal: Kakor se iz Ljubljane čuje, podala se je deputacija tamošnjega občinskega sveta h Grunwaldski slavnosti v Lvov. Na spomeniku poljskega kralja Vladislava bode položila srebrni venec. Kdo plačuje troške takih potovanj, je razvidno iz sledečega poročila iz Ljubljane: Tukajšnjemu vseslovenskemu društvu poslalo se je v zadnjem času večje svote denarja iz Rusije. S tem denarjem se je mnogo izletnikov v Srbijo plačalo. Kako bi se zamogli drugače takega potovanja ljudje udeležiti, ki se bojijo dela in živijo vedno na troške drugih.

Podpora morala je biti zelo izdatna, kajti mnogo teh oseb je dobilo zneske do 200 kron v ta namen izplačane . . . Mi nimamo temu poročilu ničesar pristaviti.

Kako se meče pesek v oči. „Gr. T.“ se poroča iz Ljubljane: Ljubljanska mestna hranilnica ima prav čudne navade, da si pridobiva vložnike. V svojih naznanilih v raznih slovenskih listih označi obrestno mero za vloge enkrat z 4 1/4%, drugič zopet z 4 1/2%. Mnogo vložnikov grozi zdaj tej prvaški hranilnici s tožbo, kjer se ta vkljub naznanilom v časopisju brani, da bi plačevala višjo obrestno mero nego 4 1/4%. V tukajšnjih krogih so zelo radovedni na izid tega procesa. Vse se pa čudi, da trpi vladni komisar tako postopanje denarnega zavoda, ki mora vendar javne račune dajati. — Ja, ja, na ta način mečejo prvaški denarni zavodi vernim ljudem pesek v oči!

„Naša straža“. Pod tem imenom so urednišči slovenski klerikalci neko novo „obrambeno“ društvo. In ves aparat politikujoče duhovščine že kriči in „deluje“ in agita in hujska to društvo. Doslej je bila Ciril-Metodova družba edino slovensko „obrambeno“ društvo. Ustanovili so jo narodni zagriženci posvetnega in duhovniškega stanu in pravilo so leta sem, da hočejo s to družbo „slovenstvo rešiti“. Kdor ni bil pri tej družbi, tega so prvaški hujskači proglasili za „nemčurja“ in „brezverca“. No, stvar se je pa nakrat spremenila. V Ciril-Metodovi družbi so dobili namreč slovenski liberalci glavno besedo. In zato so jo klerikalci zapustili ter so pričeli ustanovljati novo društvo pod imenom „Slovenska straža“. . . Kaj hoče ta družba? Pravi, da hoče „meje varovati“. Ti ljudje torej, kateri pustijo slovensko ljudstvo od lakote umirati, ti hočejo nakrat Slovincem na „meji“ pomagati. Kako pomagati? Pošiljali jim bodejo korumpirane klerikalne liste, kupovali bodejo posestva, da spravijo čimveč posestnikov v gospodarsko odvisnost od farovžev, — in nabirali bodejo denar v te namene zopet med vernim, v bogim slovenskim ljudstvom. To revno ljudstvo, ki se s svojimi skromnimi močmi komaj na površju drži, ki gnoli s krvavim znojem domačo grudo, ki plačuje težko cesarske davke, občinske, okrajne in deželne doklade, ki mora pri šolninah za 500% več plačevati, kakor določa to postava, — to ljudstvo hočejo brezvestni voditelji „Slovenske straže“ iz novega strižiti in odirati, da zmorejo svoje politične cilje doseči . . . Takšna je prvaška „ljubezen“ do ljudstva. Zakaj si bogati Slovenci kupujejo hiše v nemških mestih? Naj grejo oni „na mejo“, ako je ta res v nevarnosti! Ljudstvo pa ima za se premalo denarja; zato ne more podpirati politične eksperimente prvaških hujskačev!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Slovenski učitelji po spodnjem Štajerskem gotovo nimajo prav nobenega vzroka, da bi se potovali za prvaške vzore. Kajti prvaška politika je ravno učiteljstvu v gospodarskem oziru vedno škodovala. Vendar pa hočejo zdaj slovenski učitelji naravnost konkurirati s politikujočo duhovščino. In kakor zlorabljajo hujskajoči kaplani vero v svoje politične namene, tako storijo to slovenski učitelji s šolo in njenimi uredbami. „Le slovensko“, „edino slovensko“, „vse samo slovensko“, to so besede, ki se jih danes od teh učiteljev čuje. Ravno čujemo, da so sklenili učitelji v okrajih Gornigrad in Vransko, da se bode pri učiteljskih konferencah odslej izključno slovensko govorilo. S takimi malenkostnimi hujskarijami hočejo prvaški učitelji menda svoje slabe učne uspehe prikriti. Šikanirati in zatirati pa hočejo tudi svoje nemške tovariše. S slepim svojim sovraštvom proti nemščini kažejo ti slovenski učitelji pač le svojo neolikanost in neizobraženost. Slovenskemu ljudstvu se s tem gotovo ne bodejo pripikili. Kajti to slovensko ljudstvo zna ceniti veliki pomen znanja nemškega jezika.

Zaradi dogodkov na Ptujski gori se narodnjaško časopisje zdaj grozovito baha, češ da je posestnik Repa propadel, medtem ko je nasilna klika narodovcev „zmagala“. . . Nam pa se zdi, da je ta zmaga prav čudna in klaverna! V prvi vrsti ni res, da je že vse končano. Nasprotno, oblast bode imela še mno-

go z narodnjaškimi lumparijami na Ptujski gori opraviti. Mi imamo gotove vzroke, da danes javnosti vsega še ne povemo, kjer se ne počemo pečati s stvarmi, katere so še v preiskavi. Ali prišel bode prav kmalu čas, ko se javno pomenimo! Danes pa že lahko rečemo, da se sploh ne gré v prvi vrsti za Jurčeka Topolovec. Mož je sicer po milosti pijanih šolmaštrov „rihtar“, ali zaradi njegove vboje glave se res ne bomo vznemirjali. Ako so občani tako neumni, da se pustijo od takih duševnih revežev komandirati, potem jim ni pomagati. Jurčeka samega se sploh ne more na odgovornost klicati, kajti olajševalna okolnost je že, da ne ve kaj dela. Pomagala sta pa Topolovcu tudi dva orožnika (Planinc in Božič) in ta dva sta že iz Ptujске gore prestavljena. Poleg tega se vrši proti njima preiskava, o katere izidu bomo še poročali. Nadalje smo označili Gojkovičovo sleparsko in oduško postopanje, in mož nas ne toži, mož hodi umazan okoli! Tudi Klemenčič nas ne toži, čeprav smo mu resnico precej debelo povedali. O starem Topolovcu vemo tudi prav lepe povesti o „dobroti“ in jih bomo svoj čas povedali, da izpoznajo kmetje „narodno srce“ teh ljudi. Oj mi vemo veliko! Sicer pa do danes še ni občinski odbor na naše očitke odgovoril, čeprav se gré tukaj za krvavi kmetijski denar! Vun z odgovorom! . . . In zdaj vprašamo, kdo je zmagal? Naši nasprotniki hodijo umazani okoli! Zato pa le počakajmo še malo časa, — kdor se nazadnje smeji, ta se tudi najbolje smeji!

Za maše. Tam pri Sv. Marjeti na Spod. Štajerskem — tako piše „Sl. N.“ — je bil pred leti za kaplana France Lovrenko, ki je zdaj za kaplana v Veliki Nedelji. To je bogaboječ človek, ki silno skrbi za izveličanje duš, ki trpe neskončne muke tam v tistem kraju, ki se imenuje vice. Ker so pa maše, kakor uči katoliška vera, najizdatnejše sredstvo, s katerim je mogoče pomagati nesrečnim dušam v vicah, zato si je kaplan Lovrenko vzel za cilj svojega življenja, da z neprestanim maševanjem reši čimveč duš iz vic. In zato je nekega dne pri spovedi naložil neki kmetici za pokoro, da plača 300 K za maše. Pobožna ženica je to seveda tudi storila, ker je bila mnenja, da ji sicer ne bode odpuščeni njeni grehi. Kaplanu Lovrenku pa teh 300 K še ni bilo dovolj, hotel je imeti še več denarja za maše in za rešitev duš. Kmalu si je znal pridobiti hranilno knjižico, na katero je imela kmetica naloženo v hranilnici v Ptuj 600 K. Vendar mu je pa žena izročila knjižico samo pod pogojem, da sme kaplan porabiti za svete maše samo obresti, knjižico z glavnico bi ji pa moral vrniti, kadar bi ona to zahtevala. Kaplanu pa so se zdele samo obresti premajhne za maše, zato je dvignil iz hranilnice vseh 600 K. Kmetica mu je potem še večkrat prinesla v manjših in večjih zneskih skupaj 400 K z naročilom, da naj kaplan naloži ta denar na knjižico, obresti od tega denarja pa naj porabi za sv. maše v izveličanje duš. Kaplan pa tega denarja ni vložil v hranilnico, kakor mu je žena naročila, marveč je kar ves denar porabil za maše, da tako reši čimveč duš iz vic. Stvar bi bila morda čisto v redu, če bi ne bili kaplana prestavili. Ko je pa kmetica slišala, da je kaplan prestavljen daleč v drugo faro, tedaj je pa že začela premišljevat, kako bi dobila od kaplana svojo hranilno knjižico, na kateri je bilo po njenem mnenju naloženih 1000 K. Šla je torej h kaplanu ter ga prosila, naj ji vrne knjižico. Kaplan Lovrenko je ženi naročil, naj pride določene dne k njegovi maši; po maši ji bo izročil knjižico. Žena je res prišla določene dne v cerkev, toda kaplanove maše ni bilo, ker jo je bil kaplan že prejšnji dan popihal od Sv. Marjete. Kmetico je začelo pošteno skrbeti za svoj denar. Pisala je kaplanu v Veliko Nedeljo, naj ji vendar vrne njeno knjižico. Kaplan ji pa njeno pismo niti odgovoril ni. Pisarila mu je več let, toda brez uspeha. Slednjič mu je zagrozila, da ga bo tožila. Zdaj šele je Lovrenko odpisal kmetici. V pismu pa ni nič omenil, kako je z njenim denarjem, pisal je le, da je tisti človek največji nevernik, ki ji je svetoval naj ga toži. Kmetici ni preostajalo drugega kakor tožba. In tako se je vršila te dni pred okrajnim sodiščem v Ormožu civilna pravda, v kateri je zahtevala žena

od kaplana Lovrenka povračilo 1000 K. Pri obravnavi se je še bolj pokazala velika pokvarjenost gotovih duhovnikov. Kaplan Lovrenko je trdil, da mu je kmetica dala vseh 1300 K za maše, da je teh 1300 že porabil za maše, da ni torej kmetici prav nič dolžan. Pri obravnavi se je dalje izkazalo, da je kaplan osleparil župnikovo dekle za 100 K, ki mu jih je ona posodila, kar je pa kaplan utajil. Sodišče je kaplana Lovrenka obsodilo, da mora plačati tožnici 1000 K; obresti in onih 300 K, ki jih je izsilil v spovednici, ostane njemu. — V Avstriji imamo sicer poleg civilnih tudi kazenske paragrafe, ki govorijo o izsiljevanju in o sleparijah, da bi se pa ti paragrafi uveljavljali proti božjim namestnikom, to seveda nikakor ne gre. Ta slučaj nam jasno kaže, da je spovednica bogat vir dohodkov požrešnim ljudem, pove nam pa tudi, zakaj se različni kaplani in župniki tako brigajo za posojilništvo. Kot načelniki in blagajniki raznih posojilnic izvedo za vsako žensko, ki ima kaj prihranjenega denarja. Na take ženske se napravi potem lahko pravcati lov. Dokler ne pride slab duhovnik na ta ali drugi način do denarja, toliko časa nima potem ženica miru pred njim. Kdor ima torej sorodnike, ki imajo denar, naj gleda na to, da ne pride tisti denar v hranilnice in posojilnice, v katerih je v vedni nevarnosti, da ne pride v kremplje kaknega požeruha, ki ga seveda porabi — za maše, sorodniki se pa obrišejo pod nosom. Bojte se torej ljudi, ki kakor lačni volkovi hodijo okrog in iščejo, kje bi požrli kako — hranilnično knjižico!

Kaplan Krajnc kot kontrolor „Narodnega doma“ mariborskega. Piše se nam: Sloviti kaplan Krajnc iz Hoče prihaja sleherni dan v Maribor ter se zakadi naravnost v „Narodni dom“, kjer ima potem „veliko“ besedo. Pa on je kaj strog in pridno kontrolira svoje goste, če bi bili vsi ehtni Windišerji ali ne. Zadnjič pa je po svojih opravih neki gospod zašel v „Narodni dom“ in je tamkaj nemško pozdravil hočskega nadškofa Krajncja. To je to črno dušico tako razburilo, da je kar besnel. „Kaj pa dela ta nemškar tukaj?“ je kričal ter bi ga najraje kar pri priči bil križal. Prav se vam godi, kaj pa zabajate tam notri! Pa kakor nam je znano, se drugače hočki škofec Krajnc nemške bernje in nemških kron nič ne „ženira“. Živio!

Nekaj smrdi v bližini slovenskega klerikalnega poslanca Petra Novaka iz Slov. Bistrice. Razni slovenski listi poročajo namreč prav čudne reči o temu katoliškemu možaku. Dve stvari sta zlasti važni: Prvič se splošno govori, da je Peter Novak svojo hišo ob istem času zidal, kakor se je zidal hotel „Avstrija“ in da je imelo to gotove, ne preveč čedne namene. Prebivalci v tem okraju nas bodejo prav dobro razumeli. Drugič pa je splošno znano, da računi za zgradbo slovenskega hotela „Avstrije“ še danes baje v redu niso. Nas cela ta zadeva v splošnem ne bi vznemirjala, kajti prvaški klerikalci lahko drug drugemu žepe izpraznejo, ako se jim to poljubi. Tudi za dobro ime Petra Novaka se nam ne gre, kajti v stranki, kateri načeljujejo ljudje à la Roškar, ne more biti mnogo prida. Ali pri tej stvari se gre tudi za slovensko posojilnico v Slov. Bistrici in v tej posojilnici imajo tudi neklerikalni ljudje svoje denarje. Gre se torej za tuji denar! Zato ni čuda, da zahteva javnost poštenega, odkritega odgovora! Vun z odgovorom, posojilnica!!

Napredna zmaga. Pri volitvah v okrajni zastop Rogatec so v skupini veleposesnikov ter najvišje obdačenih župljani napredni kandidati. Izvoljeni so bili gg.: A. knez Windischgrätz, dr. Gottscher, L. Miglitsch, Jos. Sporn, Fr. Straffella, A. Stoinschegg, C. Pirker, L. Pototschnig, dr. Malli, A. Böheim, F. Ferschnig in F. Ziggrosser. Prvaki se niti volitev udeležili niso, čeprav se vedno bahajo, da imajo veliko moč v okraju. Tako bode torej okrajni zastop in zanaprej v naprednih rokah ostal, kar bode prebivalstvu gotovo v veliko korist. Čestitamo izvoljenim članom in čestitamo volilcem!

Resnična povest. Prijatelj Tebničmar se že dolgo ni oglasil v našem listu. Zadnjič pa nam je le zopet nekaj povedal. Prišel je, vsedel se je v uredništvo na stol, nabasalo svojo fajfco in pričel: „Veste, gospod redakter, novega Vam ne morem nič povedati. Ali pred leti enkrat so

imeli ptujski minoriti nekega hlapca, ki se je prav rad s svojo nemščino pobahal. Hodil je pa bil v slovensko šolo in zato se ni dosti nemškega priučil. Temu hlapcu ušla je svinja v vrt in je tam seveda prav po svinjsko ravnila ter precej škode napravila. Ves prestrašen priteče hlapec h gvardianu in prične tako-le vpiti: „Minoriten presicen — bai die luken ainismaken — bai die kurzen — bei die Wurzen — bei die Pflanzen begfressen“ . . . Ne vemo, kakšni odgovor je dobil hlapec. Mislimo, da latinski: asinus . . .

Pretepači iz „politike“. Slovenski liberalci in klerikalci pričeli so se zdaj pobijati. V Zalcu so liberalnega čevljarja Cokana z nožmi smrtno nevarno ranili. To je plod prvaške vzgoje in podlega hujškanja v surovem časopisju obeh strank. Res, pri nas so že prave srbske razmere nastale!

Letni in živinski sejmi na Štajerskem.

Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvemazvezdicama ** pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 25. julija v Ernovžu*; v Lipnici**; pri Sv. Janžu**, okr. Arvež; v Slov. Bistrici**; pri Sv. Urbanu**, okr. Ptuj; v Čermožišah**, okr. Rogatec; v Kozjem**, v Zalcu**, okr. Celje. Dne 26. julija v Ormožu (svinjski sejem); pri Sv. Ani na Krembergu, okr. Mureck; v Svetini**, okr. Celje; v Framu** okr. Maribor. Dne 27. julija v Mariboru*; na Ptuj (sejem s ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje. Dne 30. julija v Brežicah (svinjski sejem); v Kostivnicu**, okr. Rogatec. Dne 1. avgusta na Ponikvi**, okr. Šmarje pri Jelšah; v Gomilici**, okr. Lipnica; v Pišecah*, okr. Brežice; v Celju*. Dne 2. avgusta pri Sv. Lenartu v Slov. gor.**; v Ormožu (svinjski sejem); v Radgoni*. Dne 3. avgusta na Ptuj (sejem s ščetinarji); v Imenem (sejem s ščetinarji), okr. Kozje; v Lučah (sejem z drobnico), okr. Arvež. Dne 4. avgusta na Sveti Gori**, okr. Kozje; v St. Ilju**, okr. Šoštanj; v Gradcu (sejem z rogato žvino in konji); na Bregu pri Ptuj (sejem s ščetinarji). Dne 5. avgusta v Lembergu**, okr. Šmarje pri Jelšah; v Loki**, okr. Laško; pri Sv. Janžu**, okr. Arvež; na Ptuj; na Spodnji Polskavi (svinjski sejem), okr. Slov. Bistrica; v Gradcu (sejem z mlado klavno žvino).

Sejem v Ptuj. ki se je vršil 20. julija, imel je sledeči uspeh: Prignalo se je 196 konjev, 1022 govede in 842 svinj. Cene so bile: pri bikih 66 do 74 K pri 100 kilah, pri volih 72 do 78 K, pri kravah 52 do 58 K, pri svinjah 1 do 1.10 K žive teže. Trgovina je bila pri teh cenah izborna. Prihodnji sejem s konji, govedo in svinjami se vrši 3., letni in kramarski sejem s konjskim ter govejim skupaj pa 5. avgusta t. l.; le svinjski sejem pa se vrši dne 27. julija.

Poroka. V Hočah se je poročil posestnik g. Franc Puštanek iz Rosvajna z gđc. Marijo Vesia. Na mnogo let!

52. krat prišel je letos graščak Joh. pl. Königsmayer iz Zalaegerszega v zdravilišče Rogaska Slatina. Pač redki slučaj!

Požar in nesreča. Hiša kočarja Ivekovič v Sečah pri Kozjem je popolnoma pogorela. V plamenih sta dobili kočarjeva žena in njena sestra težke rane. Škode je za 1000 K.

Brezvestnež. Delavec Zotelle je v Kischbachu svoje sodelavce in razne trgovce za več denarja osleparil. Potem je je popihal v Konjice, kjer so ga orožniki zaprli.

Iz skale padel je pri Lebušu pastir Bukovec in se tako težko poškodoval, da je umrl.

Rop. 22 letna Amalija Podhostnik iz sv. Barbare v Haložah je prišla šele pred kratkem iz 7 mesečne ječe. Namesto da bi pričela delati, pa je v bližini Ptuja raznim otrokom, ki so šli v mesto nakupovati, denar oropala. Stražnik Arnusch jo je zasačil in oddal sodniji.

V zaporu zbolela je v Celju neka Štefanija Zuck, ki je obdolžena raznih tatvin.

Strela udarila je v Vinterovcih pri Ptuj v dimnik posestnika Brenčiča. Napravila je precej škode.

Porotno sodišče v Celju. Rudar Franc Štancel na Ojstrem se je sprl s kmetom Francetom Božič, ki je bil znan kot pretepač. Božič je Štancelna parkrat ob tla vrgel in ga davil. Ta pa je odprl nož in ga Božiču v srce zasadil. Božič je v kratkem času umrl. Štancel bil je ob-

sojen le zaradi preokračanja silobrana na 8 mesecev težke ječe. — Brata Johan in Martin Tudi v Donački gori pri Rogatcu sta se skregala. V jezi je zgrabil Johan dvocevno puško in je brata dvakrat v srce ustrelil. Martin je bil takoj mrt. Johana pa so obsodili na 12 let težke in poostreje ječe. — V Sušcin ukradel je ključar Jože Golobič kmetu Balonu 2200 K. Dobili so ga takoj. Obsojen je bil na eno leto ječe.

Utonil je vžitkar Blaž Kustek v spodnji Pulskavi. Šel je s svojim sinom čez brv. Obadva sta padla v močno narasli potok. Sin je bil rešen, oče pa je našel v vodi smrt.

Pazite na deco! V Žetalih prišel je 24. letni otrok zakonskih Botolen do steklenice z jeshovo esenco. Otroku je pil in vkljub temu, da so mu dali takoj mleka in vode, je vendar umrl.

Tatvina. Visokošolcu G. v Celju je izmaknil neznanjca izmoviči Dürkopp-bikl.

Sleparji. 8 srbskih delavcev iz Beograda se delalo v Trbovljah. Napravili so pri trgovcu Dvoršaku v Loki in pri Počivavšku dolga na skoraj 200 kron. Potem so jo hoteli popihati v blaženo Srbijo. Ali v Zidanem mostu so jih zadržali že prišli in vtaknili v avstrijsko luknjo. Ni čuda, da so Srbi tako jezni na Avstrijo, ki tukaj niti slepariti ne smejo.

Dobili so tata! Posestnici Elizabeti Hribcšek v Landsbergu pri Celju je neko že dalje časa vino, koruzo itd. kradel. Zdaj so našli tat v osebi sosedja Gobec. Naznanili so ga sodniji.

Pijani tolovaji. V Celju so bili delavci Peter sero, Tekavc in Kramer zaradi tatvine na 4 tedna zapora obsojeni. Ko so prišli iz sodnije, so napili in so pričeli potem razne ljudi na cesti s kamenji napadati. Pijane tolovaje se je zopet sodniji naznanilo.

Sleparil je z menico Gregor Zabukowicz proti Mariboru. Tička, ki je v Bukovini doma, s denarji dali pod ključ.

S „triklino“ je v Celju hlapec Janež z svojega tovariša Antona Oseh pretepel in težko ranil. Pobijača so zaprli.

Umor? V Ptuj so potegnili iz Drave mrtvo vsega liča neke 22 do 26 letne ženske. Imela je mnogo ran in se vsled tega sumiči, da je bila umorjena in potem v Dravo vržena.

Zopet strela. V St. Ilju je udarila strela v hišo posestnika Otta in to v peč, katero je razko od v bila; lastnika je ranila na glavi, hčerko pa na roki. Istotako je ranila strela gospo Grimmett, tako da dalje časa govoriti ni zamogla.

Policija napadli so v Celju neki Verdl, Lenhard in Kamericki. Vse tri so zaprli. Lenhard je že preje nekega tovariša z nožem ranil.

Trebuha prerezal. V Krčevini pri Ptuj sta se strela viničarja Merc in Vesia. Zadnji je potegnil nož in prerezal Mercu trebuh. Težko ranjenega so brez zavesti v ptujsko bolnišnico pripeljali.

Uboj. Pri Kurežu v Podvincih so se fantje meje krvavo strelali. Kočarjev sin Martin Kramberger jih je dobil najhujše; razbili so mu namreč čelo v I pinjo. Umirajočega so odpeljali v bolnišnico. Ubijalca še niso dobili.

Poiskušeni umor. V stanovanju mašinista Ignaca Bobovecki na Lokah v Trbovljah je prišel te dni neznan človek. Mašinist je ležal v postelji. Neznanec pa je brez vsacega vzroka nanj ustrelil. Bobovecki je smrtno nevarno ranjen. O vzroku umora in o storilcu samem se doslej ničesar ne ve.

S konjem igrali so se otroci zakonskih Sedgadin, katere sta šla v cerkev v sv. Janžu na dr. p. Konj je udaril s kopitom in ranil 5 letnega otroka Alojza smrtno nevarno.

Uboj. V Prepoli pri Račjem so najdlj ubitega fanta Franca Breg. Celi večer je v pijanosti rogovilil in grozil s sekuro. Kdo ga je ubil, doslej še ni znano.

Tolovaji. Iz Račjega se poroča, da so tolovaji ponoči na učitelja g. Smole zahrbtno streljali. Bržkone so čakali na polirja Pauer, ki je p. kr. v silobranu nekega fanta ustrelil.

Iz Koroškega.

Hujškači na delu.

„Boj proti Nemcem“, — to je ves „program“ prvaških slovenskih hujškačev na Koroškem. In pri temu je največji kričar orglar Grafenauer. Mož se ni sramoval, da je označil

Koroški v vsej javnosti za — Turčijo. Prvaški koroški so se te hujskarije takoj oprijeli in so jih popolnoma nemškimi otrokom pričeli kate-
kizem v kranjski „slovenščini“ tolmačiti, katere
niti ne razume. In med veroukom se sili ne-
delni deci strup narodnega sovražstva v srce,
pa celo raz prižnice se širi politiko in agitira n.
za kranjsko društvo „Slovensko stražo“.
Kakor berejo mladi duhovniki prvič sv. mašo,
sklanjane so hiše z narodnjaško zastavo, čeprav
ni moral pravi duhovnik vse narode ednako
prijeti ...

Sicer si pa ogledimo delovanje prvakaših huj-
skarij malo natančneje!

Za kmetstvo prebivalstvo so ceni denarni
revodni prave koristni. Ako jih je pa preveč, po-
tem postavljajo škodljivi, ker delajo drugo-
konkurenco. Ako ne da prva blagajna po-
gleda, no, potem gre prosilec k drugi. Na ta
čin se sili ljudi, da delajo dolgove,
na drugi strani pa nastane velika nevar-
nost za vložitnike, ki lahko svoje krvave
denarje izgubijo ... Koristne so tudi kme-
tjske zadruge. Imeti morajo seveda
druzi namen, da omogočijo članom ceni nakup
blaga in dobro razprodajo njih izdelkov. Ali v
ta namen se ni uresničilo slovensko-prvaške
„zadruge“! Te imajo edini namen, da napravijo
koroško ljudstvo od kranjskih
kmetov gospodarsko odvisno,
da morajo potem ti od prvakaših „zadrug“
„posojilnic“ odvisni koroški kmetje tako ple-
niti, kakor ti hujskarije žvižgajo ...

Mi pa pravimo: gospodarsko delo
mora biti nepolitično in
ne-trankarsko! Kako koristna je n. pr. na
koroškem deželna zavarovalnica
proti požaru (Landesbrandscha-
ften-Versicherung). Ako ta zavaroval-
nica cveti, potem zamore premije znižati, ali pa
namore iz čistega dobička razne za prebivalstvo
gospodarsko koristne zadeve rešiti. Tudi se da na
ta način davke znižati, kar bi bilo goto-
vo vsaj deželi v korist.

Ednako stoji stvar pri ces. kralj.
kmetijski družbi (k. k. Landwirt-
schaftsgesellschaft). Čimveč članov
ima ta družba, temveč podpore zahteva lah-
ko od vlade!

Ali glejte, glejte! Naši slovenski hujskarije
opirajo proti tej deželni zavarovalnici proti po-
stavi. Pravijo, da naj Korošci raje pristopijo k
tujemu društvu v Ljubljani. Potem
bi moral denar Korošcev v žepu
katerih Kranjcev, ki delajo s
politiko lepe „kšefte“.

Tudi se koroške kmete hujška, da naj pri-
stopijo h kranjski kmetijski družbi. Potem bi
mogli seveda le Kranjci lepše dohod-
ke kajti vladine podpore se ne sme čez dežel-
ne meje porabiti. Kar plačujejo koro-
ški od prvakov nahujskani kmet-
je v Ljubljano ali sploh na Kranj-
ce, od tega ne dobijo niti vinarja nazaj.
Korošci naj torej plačujejo, Kranjci pa žrejo!
Pač res, da je prvakašim hujškačem ljudski
bogar „deveta briga“. Edini namen jim je, da
ljudstvo hujškajo. Ti kranjski rogovit-
ci hočejo pač Avstrijo razbiti in neko „jugo-
slovensko državo“ uresničiti ...

Mi pa pravimo zopet in zopet: **Koroška je
vstane Korošcem!** Zatorej proč s kranjskimi
hujskarijami!!!

Prevalje. Piše se nam: Tukajšni farški tutti-
tanti tulijo tako grdo v celovškem „Š-Miru“,
da jih je samega sram. Vidimo jih kako nosijo
sindre čisto na očesa potegnene, da bi jih nihče
ne poznal. Poročal je namreč „Šmiruhnov“ do-
stojnik, da je dozdej vse verjel, kar je pisal list
„Stajerca“, samo zadnjo poročilo je laž. Na ta
nameru temu farškemu postopaču takoj po nje-
govih prstih potrkati. Dopisun črne garde je
napravil objavo, da Štritofova žlahta ni prosila
slovenskega gospodarja Stoklna, da jih zopet vzeme
pod svojo streho. Res pa je in še enkrat res,
prosili so ga!! Da bi stvar pri ljudstvu v lepo
čelo prišla, je napravila Štritofova žlahta, zdru-
žena z Abrahamovo in znanim cestnim delavcem
Obdrodel in v imenu Stoklna izjavo, da vse
postopanje Štritofove žlahte je zlagano. Čujte,
kako smo natančno poizvedeli: Anton

Sternitz p. d. Stock o tej izjavi
ničesar ne v, on ni bil vprašan, ni po-
pisal in tudi ni sam napravil nobene izjave.
Poglejte jih, kako postopajo. Ne kaj samo da
delajo, in trosijo krivične napade med ljudstvo,
ampak ta Štritofova žlahta se je tako daleč za-
letela, da je napravila podpis izjave brez vsega
vprašanja hišnega gospodarja Stoklna. Fej, sram
jih naj bode! Tako grdo postopati nihče drugi
ne more, kakor tisti volkovi v jagetevem
oblačilu!

Galicija. Kakor smo že poročali, se je dne
28. junija tukaj vršila volitev občinskega odbora,
pri kateri so bili izvoljeni možje naprednega
mišljenja. — Dne 9. julija je bila volitev župana
in občinskih svetovalcev. Za župana je bil zopet
enoglasno izvoljen dosedanji župan vrli napred-
njak gospod Johan Rotter. Po končani volitvi
so se zbrali odborniki z novo izvoljenim županom
v gostilni svojega uda gospoda Hribarja, kjer so
se kratkočasi in veselili par ur izida županske
volitve kakor volitev odbora sploh. — Naduč-
telj gospod Krainz je čestital v svojem govoru
novoizvoljenemu županu h svoji častni službi.
Tudi ni pozabil omeniti odbornikov, ki so po
svojem glasovanju pri volitvi pokazali, da je njih
mišljenje napredno in prijazno nemški stvari.
Gospod Rotter je govoril krepke, srčne in lepe
besede, iz katerih se je njegovo mišljenje prav iz-
vidilo. Prosil je nov odbor, naj stoji zvesto na
njegovi strani v blagor občine in napredne stvari.
To bode odbor gotovo tudi izpolnil. Občini Ga-
liciji se mora gotovo tudi čestitati, da stoji na
čelu župan in na tega strani odbor, od katerih
se v, da bodo delali v blagor in korist občine
in njenih prebivalcev. Še enkrat kličemo: Čast
novemu odboru in volilcem!

Prvaški advokati obljubujejo vedno, da bo-
dejo slovensko ljudstvo rešili. Mi pa vemo dobro,
da se pozna ta „rešitev“ večinoma le pri —
računih. Značilni tozadevni slučaj poroča vrli
list „Freie Stimmen“: — „Nekemu posestniku
iz okolice Celovca je baje župnik nasvetoval, da
naj se obrne na slovenskega advokata dr.
Müller. Ta dr. Müller je razumel umetnost,
da je iz razmeroma malega prepira (— šlo se
je namreč za zemljišče, ki je komaj 100 do
200 kron vredno!) — skoval štiri tož-
be, od katerih sta šli dve do najvišjega sodi-
šča na Dunaju. Pri temu pa se ni ničesar do-
seglo, vključ temu, da se je dotičnemu posest-
niku uspeh naprej obljubil. Posestnik je bil
konečno prisiljen, da se zgliha, da napravi s
tem večnim tožbam konec. Par dni pozneje je
predlagal dr. Müller že proti svojem lastnemu
klijentu, da se določi troške. In predložil je
ekspenzar za 2113 kron 63 vin. To ni
tiskovna pomota, temveč resnična številka“.
— Mi pripuščamo odgovornost omenjenemu listu.
Ali ako se istina dožene, potem moramo pač
reči, da je to eden najgrših in najhujših škand-
alov. Šlo se je torej samo za 200 kron. Dr.
Müller pa je naredil 4 tožbe in za več kot
2100 kron stroškov. Stroški znašajo torej deset-
krat več nego vsa vrednost zemljišča!!! Sko-
raj neverjetno, kaj? In vendar verjetno, kajti
mi poznamo celo nekega slovenskega advokata,
ki je pustil slovenskega kmeta za 20 helerjev
zarubiti. Vbogi kmetje, ki grejo takim pijavkam
na lim!

Sele. Piše se nam še: Že opetovano smo
bili primorani našega Ivana malo pokrtati. Po-
magalo ni; mož ima čelo in kožo, kakor slon.
Če bi imel le malo značaja, bi nas šel tožiti,
boji se pa sodnika, kakor Maži, kateremu so v
Apačah rekli, da je „Grafenauerisches-Aas“, —
ženski. Poročali smo že večkrat, da štolnine ne
pozna. On prodaja „rožne vence“ s svete deže-
le, seveda brez dobička, naš Ivan je tako do-
brošrečna duša, da „profita“ ne mara. Da pro-
daja spovedne listke po 10 vinarjev je malen-
kost; kdo se bo čez to jezil? Da je Selane
skoz 13 let za kolekturo strigel je tudi kaj
malega, saj cela svota ni večja kakor par tiso-
čakov. Pobirat na ves čas, zdaj za sveče, potem
za procesije, drugokrat za cerkvene zastave in
t. n. Vrhunec vsega pa je, če Ivan zdaj za-
hleva nov kelih. Povejte nam, zakaj starega ne
morete več porabiti? ste mu morebiti kos od-
grizli? ali je zarijen? Bodo Selani res tako ne-
umni in nosili za ta namen kronice? Če imate,
ljubi Ivan, res vse ljudi tako v žaklju, da mo-

rete zahtevati kar hočete, zakaj po potem zapu-
stite to mastno dolino? Je morebiti tista majh-
na sodnijska preiskava po § 129 kriva, da tako
hitro odletite? Le potolažite se, cel ples še ni
pri kraju in v Lipi bomo vas tudi še najdlj,
če bo potreba. Za danes dovolj; z veselim srcem
poročam, da bodete v teku 8 dni iz Sel šli.
Vbogi farmani župnije Lipe so za usmiliti, ker
dobijo takega župnika, kateremu je denar in po-
litična hujskarija vse!

Sele. Če bi kdo vse selske prvake v noriš-
nico poslal, tisti bi naredil kaj pametnega. V
začetku tega meseca so bili vsi zmešani in ker
ima vsak s katero rečjo veselje, imajo jo tudi
prvaški Selani; oni namreč radi streljajo. Na
žegnanje, na god Cirila in pri sprejemu dehanta
ali „Pevcerjevega Honzija“ iz Kaplje so tako
streljali, kakor pri cesarskih manevrih. Cel dan
so letali s kanonom, kakor bi jih trebul bolel.
Postavili so za kanonirja neko osebo, ktera
300 dni lakote trpi in 65 dni za jesti nima;
tista oseba je streljala, da ji je jezik vun visel.
Koliko denarja se za nepotrebne stvari zapravi!
Bi ne bilo pametnejši, če bi namesto neumnega
strela popravili brithofski zid? Pol leta je že
minulo, kar se je podrl, dozdej še ni bilo časa
ga popraviti. Seveda, Ivana cerkvene stvari ne
marajo razen „Opferstock“ in „Kirchenkäm-
merer“ so ničle, ktere nimajo kaj drugega za
napraviti, kakor to, kar Ivan želi. Za vse nepo-
trebne stvari je dovolj denarja, potrebno poprav-
ljanje „brithofskega zida“, kteri celi fari sramo-
to dela, tega pa ni. Če farmani mislijo, da bo
daroval Ivan nekaj denarja v ta namen, potem
se motijo. Fajmoštri nimajo navado za cerkvene
reči kaj darovati, z odprtimi rokami darujejo le
za sokolske dame, tamburaše in druge smešne
stvari. Ljubi Ivan, veselilo bi nas, če bi v „Sta-
jercu“ poročati mogli, da ste Vi enkrat kaj dali;
dozdej ste ves čas le jemali. Tedaj ko ste na
Vaš god povabili tudi take ljudi, kteri so omed-
li že vse kriminalne, ste iz Celovca naročili ku-
harico, da je lačne ovčice Vašega kalibra nasiti-
la. Zakaj pri tej priložnosti niste napravili
„Sammlung“? Vaš debeli prijatelj Bertl (to je
tisti, kteri je nekaj let kašo pihal), je bogat
dovolj; gotovo bi ga ne zastojni prosili. Zdej
moram pa končati, drugače bi mi gospod ured-
nik krajšal dopis in tega ne vidim rad. V za-
naprej bomo pa še večkrat poročali o Ivanu;
njemu ni treba misliti, da farmani župnije Lipe
„Stajerca“ ne berejo in nas veseli, če toliko
uspeha imamo, da Ivana malo v kredit spravimo.

Žrtev vremena. Sin posestnika Hübelsberger
v Liesertalu iskal je v gorovju izgubljene koze.
Fant ni prišel več nazaj. Dobil ga je huda
nevihta in je našel v gorah svojo smrt.

Tat. V Althofnu je ukradel hlapec Jože
Šantl iz Stajerskega svojemu tovarišu obleko in
klobuk in je s temi rečmi pobegnil.

Zaprl so v Beljaku neko Magdaleno Bruha,
ki je leta sem južno železnico za penzijo ope-
harila.

Smrt našel je neki postopač v Sachsen-
burgu. Peljal se je namreč „per šub“. Da bi
pobegnil, je skočil iz vlaka. Pri temu je pa take
rane pridobil, da je umrl.

Nepoštena najditelja. V Paternionu je dela-
vec Skociir izgubil 70 K. Ta denar sta našla
delavec Hofer in polir Zozolli. Obdržala sta si
denar. Zdej so ju zaprli.

Tatvina. Delavec Johan Trinkler v Beljaka
je ukradel delovodji O. Rauchu 110 K in nekaj
orodja. Dolgoprešča so zaprli.

V cirkularno žago prišel je v bližini Beljaku
neki vojak, ki se je nahajal na dopustu. Zaga
mu je odrezala roko.

Cerkveni tat. V stolni cerkvi v Celovcu je
neznani tat vlomil v nabiralnico in ukradel pre-
cej denarja.

Požar. Pobiči so v Völkendorfu zažgali
šupo, ki je popolnoma pogorela.

Konj ubil je v Gegendtalu 13 letnega šol-
larja Adolfa Mössler.

Po svetu.

Pogumni vojak. Korajžna je neka dekla v
bližini Pulja. Vojaški oddelek je imel tam vaje. Dekla
jih je proč podila. Ker vojakji niso hoteli vbogati, vzela
je puško in nanje namerila. Vojaki so bežali, kakor
zajci. Deklo pa je sodnija na 3 dni zapore obsodila.
Vojaki bi pač bolje storili, ko bi bili molčali.

Vražja žena. Neka Helena Pezdihov v Varšavi

je bila svojemu možu nezvesta. Otroci so to očetu povedali. Grozovita babura pa je zastupila moža in svoje 3 otroke. Ženskega vraga so zaprli.

Tifus vlada v Budimpešti. Baje se je grozna bolezen vsled pokvarjenega mleka pričela.

Laški roparji. V bližini Florenza so napadli roparji dva zakonska para. Poslali so ženi po denar, moža pa so obdržali zaprta. Ko sta plačali ženi veliko svoto, so vse izpustili.

V blaznosti je neki kmet pri Eisenbrodu na Češkem svoje starše in svoja dva otoka umoril; ženi pa je odrezal ušesa. Nesrečnega so komaj premagali.

Grozni zločin. Pred 15 leti je v Eferdingu na zgornjem Avstrijskem neko 17 letno dekle izginilo. Zdaj je neki delavec v zaporu priznal, da so dekle takrat vojaki v kasarno zvalili. 25 vojakov se je zagrešilo nad revici. Potem so mrtvo skrili.

Grozna žaloigra. V Budimpešti prirezal je pošni sluga Jozef Molnar svojim 5 otrokom vrat. Ko so bili vsi mrtvi, rnil je še sam sebe težko. Vzrok groznega dejanja je revščina. Zaslužil je le 66 K in z njimi ni mogel sebe in družine preživeti. Njegova žena je zblaznela, ko je o nesreči izvedela.

Loterijske številke.

Gradec, dne 9. juli: 47, 7, 46, 58, 45.
Trst, dne 16. julija: 26, 43, 24, 31, 38.

Da postane goveja župa politična kisa, to dela gospodinjstvom mnogo skrbi. Ta pa odpade, ako se rabi Maggijsve kocke za govejo juho. Te kocke treba je le z vrelo vodo politi in se napravi tako hitro ter lahko izborna goveja juha. Priporočam se tedaj, da se vzame te Maggijsve kocke za govejo juho tudi zlasti na potovanja, kajti na deželi se niti svežega govejega mesa ne dobi!

Profesor pl. Balló, član ogrske znanstvene akademije in ravnatelj kemičnega preizkuševališča glavnega in stolnega mesta Budimpešte je kot končni sklep svojih večkratnih analiz podal sledeče:

„Izredno velika množina Glauberjeve soli in sestavin grenke soli, po kateri se odlikuje Franc Jožef-ova grenčica izmed vseh drugih enakovrstnih rudninskih voda — ne dopusti nobenega dvoma, da je njen priznani učinek pripisovati tema dvema osnovnima sestavinama.“

Avtoritete, kot so tajni svetnik profesor pl. Fehling, profesor Attfield v Londonu in mnogo drugih znamenitih kemikov, se pridružujejo temu mnenju s podobno se glasečimi izpovedmi.

Ni boljšega

za takojšno nabavo velfine goveje juhe, nego

MAGGI-JEVE
kocke za govejo juho

à 5 vinarjev.

MAGGI-jeve kocke za govejo juho so čista, najboljša juha iz govejega mesa v trdi obliki in vsebujejo tudi potrebno sol ter primes.

Edino pristno so z imenom MAGGI in varstveno znamko „Križeva zvezda“.

Lepo ležeče

posestvo

blizu Novecerkve v Halozah, na okrajni cesti, 6 johov njive, travniki in lepa hosta, veliki hram, kovačnica, primerno za vsako obrt, za krmo in trgovino; lepi, novo sezidani hram na Spodnjem Bregu pri Ptuj, z vrtom in njivo, potem tudi draga različna posestva, vinogradi, njive in travniki so po jako dobrih pogojih za prodati. Več se izve pri Alojzu Mir v Ptuj.

Dobro idoča

gostilna in trgovina z mešanim blagom na okrajni cesti, pol ure od Maribora, nadalje večje gospodarsko poslopje s sadno prešo, 8 oralov travnika in sadonosnika, 2 orala njive, z vsem, kar zraven spada, proda se zaradi bolezni za 26.000 kron. Gotovega plačila 9000 kron, ostalo po dogovoru. Vpraša se pri g. Martin Puckl, gostilničar, Rosswein, pošta Hoče pri Mariboru.

Jako dobro idoča

kovačnica

se v nekem mestu na spodnjem Štajerskem da v najem ali pa proda. Prosilci morajo razumeti nemščino in slovenščino. Vprašanja se naj pošilja na veletrgovino Brüder Reitter v Slov. Gradec.

Za 4 orale veliki vinograd s travniki ter sadonosnikom, ena ura pešpota od Maribora, se išče za jesen dostojnega in pridnega

vinčarja

s 5 še večimi delavskimi močmi pod zelo ugodnimi pogoji. Vpraša se pri posestniku Ogrise, Sturmberg b. Pössnitz.

Po zelo znižanih cenah!

Ivan Berna

v Celju, gospodarska ulica šte. 6

priporoča svojo bogato zalogo obuval za pomladansko letno in zimsko sezijo, vse vrste moških, damskih in otroških čevljev lastnega in tuje izdelka. Gumi za pete, vrvice, zaponke, vedno v največji izbi.

Priporočam tudi specializmom prave gorske in lovške čevlje.

Izdeluje se po meri v lastni delavnici, sprejemajo se tudi popravila.

Postrežba točna, cene solidne. Zunanja naročila proti povzetju.

Veliko presenečenje nikdar v življenju več ta prilika!
600 kosov samo K 420.

Ena krasna polica, prec. anker-ura z verzičco, gré natanko, se garantira 3 leta, 1 moderna židana kravata za gospode, 3 kosi najf. robcov, 1 nežni prstan za gospode zim. prav. kam., 1 nežna eleg., garnitura damskega kinča, obstoji iz 1 krasne. kolijera iz orient. biser, mod. ženski kinč s patent-zavorom, 2 eleg. brazileti za dame, 1 par uhanov s patent-hakom, 1 krasno žepno zrcalo za toaleto, 1 usn. denarnica, 1 par manš. knofov, 3 gradni dublé zlato s patent-zavorom, 1 veleleeg. album za razgledi, najlepši razgledi sveta, 3 smešni predmeti, veliki smeh za mlade in stare, prakt. seznamek ljubavnih pism za gospode in dame, 20 predmetov za korespondenco, in še čez 500 v hiši potrebnih predmetov. Vse skupaj z uro, ki je sama ta denar vredna, kosta le K 420. Pošlje po povzetju ali naprej plačilu dunajski centralna razpoložljiva hiša P. Lust, Krakova, št. 360. NB. Ali se dva zavoja naročita, priloži se prima angleško britev. Kar ne dopade, denar nazaj. 620

Mesto 40 K samo 6 K

„Gemsbart-u“
pod jelenova brada novo, zelo lepo, lasi 14 cm dolgi, z lepim okvirom iz starega srebra in Hubertus-krizem, skupaj samo 7 K. Lasi in „reif“ pod garancijo naravno pristno.

Priložnostni nakup pošlje po povzetju

Fenichel, Gemsbartbinder, Dunaj IX.

Altmuttergasse 3/41.

Mnogo priznanjevalnih pism.

Dobro idoča

gostilna

8 minut iz mesta, s 6 oralov zemljišča, njiv, travnikov in gozda, vse kakor leži in stoji, se proda za 12000 K takoj. Vpraša se v gostilni „zur Sonne“ v Slov. Gradcu!

POZOR!

Lep priložnostni nakup, 80.000 parov čevljev.

4 pare čevljev za samo 10 K.

Zaradi ustavljenja plačil večje fabrike se mi je naročilo, da oddam večji številni čevljev globoko pod izdelovalno ceno. Prodajam torej vsakomur 2 para čevljev za žnore za gospode in 2 para za gospe, usnje, ružave ali črne, galošane, z močno okovanim usnjatim tlom, velelegantne, najnovjši facon. Velikost po številki ali pa centimeterski meri. Vsi 4 pari čevljev samo 10 kron. Pošlje po povzetju. Izenjava dovoljena. Prva industrija čevljev

FRANZ HUMANN, Dunaj II., Aloisgasse 3.

Oskrbnik

za oskrbovanje manjše posesti (30 hektarjev njiv in travnika, 2 hektarja vinograda, 130 hektarjev gozda.) išče se za čimhitrejši vstop. Zahteva se pri lastnem delu razumnost za intenzivni kmetijski promet, znanje racionalnega kletarstva in izkušnjo v živinoreji. Prosilci naj vpošljejo prepise spričeval glede dosedanjih služb na naslov

Ottomar Bamberg v Ljubljani,

ki daje natančneje pojasnila.

Vinski kamen

(Weinstein) kupuje in plačuje po najbolji ceni veletrgovina

Ed. Suppanz, Pristova.

Hemeroide!

Bolezni želodca!
Izpuhi na koži!

Brezplačno naznanim na željo vsakomur, ki trpi na boleznih želodca, prebavljanja, odvajanja, ostavljenja krvi, hemoroidah, flehtah, odprtih nogah, vnetju itd. kako je bilo mnogo bolnikov, ter so leta dolgo trpeli, ozdravljenih in to hitro ter trajno. Stotero! priznanjevalnih in zahvalnih pism.

Bolniška sestra Klara, Wiesbaden 56. Walkmühlstr. 26.

Čevljarska pomočnik

za „Schuhsohlerei“ do 20 let starega in posteneja, sprejemam takoj proti plači na teden 10 mark, dobro in celo hrano. Ali od kosa od moških templačen 90 od ženskih 75 penglov. Odgovora prosim: Johan Mohorč, Kirchstrasse 140, Homburg-Hochheide, Niederrhein, Deutschland.

Rabljene

špecerijske stelaže
(Spezial-Stallagen) kupi Max Smeznig pri Sv. Jurju na Pesnici pri Mariboru.

V najem se da prav dobro idoča

trgovina z mešanim blagom.

Kakor s poljskimi pridelki, s kuretno, jajca, pišče, šnops na malo in veliko in sicer brez konkurence; pripravno bi bilo tudi za mesarja, ali peka. Do 1. septembra t. l. se lahko prevzame. Stoji na Štajerskem v Slov. Goricah. Kje? pove „štajerci“ 590

imam za prodati

trgovino z drvami in s premožom

(Holz- und Kohlenhandlung), kdor želi kupiti, naj se oglasi pri J. Kosi, Kärntnerstrasse Nr. 22, Marburg.

Na prodaj je

zemljišče

tri četrte ure od Maribora v kat. občini Vodole (Wadlberg) občina Leitersberg v obsegu 17 oralov, 2 orala vinograda z ameriškanskim nasadom, 2 orala hoste, njive, travniki in lep sadonosnik, hiša z gospodarskim poslopjem, živina in vse potrebno. Ponudba na Karola Sark, c. kr. uradnik v pokouju, Maribor, poštna ul. 9.

Mlajši, izvrstni

šaffer

oženjen, ki se razume na kmetijstvo in mlajstvo, ki tudi ev. sam sodeluje, katerega bi imela oskrbeti vrt za zelenjavo in svinj, se sprejme. Vpraša se pri „štajerci“.

Hiša se pro

obstoji iz 2 sob, 1 kuhinje, 1 špajz, ble govedo in svinje, mlatilnica in šupa, vse brem stanju, zemljišča 2 orala, pri temu nosnik in vrt za zelenjavo. Leži poleg ob ceste proti sv. Lovrencu na dravskem Vpraša se pri Joh. Herzog, gostilničarju Lovrencu dr. p.

Lepo in veliko posestvo

oddaljeno 3 km od mesta Maribor, se pod zelo nimi pogoji proda. Isto obstoji iz vile ali goske hiše s 3 sobami, 1 podstrešno sobo, kuhinjo, dlan šrambo, lepo verando, podzemeljsko klet in zidano prešo. V celem posloppju vodovod. Dalje gosdarsko poslopje, 40 m dolgo, tudi zidano in go pokrito, s 3 sobami, kuhinjo s štedilnikom, kuhinjo s kopališčem, blevi za 8 glav živine, s blevi s cementno opravo, škedenj, gumna in klet. Tudi v gospodarskem posloppju je povsod vodovod tem postransko poslopje, zidano in z opek krito, z veliko žganjarnico in kurnikom, spodaj vino in zelenjavo. Posestvo meri približno 40 lov, večinoma proti jugu ležeče, zavarovana lega glavne ceste in sicer: 24 oralov lepega senčnega 12 oralov travnikov zasajenih z še rodecimi drevesi, 2 orala na novo zasajenega vinograda, že zrigolane zemlje in pripravljene za nasad, pozna in lep in velik vrt s posebno mnogo špargeljem in dami. Natančneje poizvedbe: K. M., Štajersko, poste restante.

Graški jesenski sejem (Grazer Herbstmesse) 1910 od 1. do 9. oktobra.

8000 odevj za postelj

Se mora vsled razpusta nekega obrata hitro
predati i. s. :
Gospodinske odeje temno-drap, zelo praktična
barva, s. a. bordura, ca. 180 cm
dolge, K 180 en kos.
Tigraste odeje, podobne tigrovem kožu, tkanje,
barvana bordura, ca 200 cm dolge
K 210 en kos.
Fianelske odeje, krasna rožnata tkanina, poljub-
no rdeče, bordo, temno-zeleno ali drap,
ca 180 cm dolge K 320 en kos.
Orisanci (Handtücher), 50x100 cm (frottierartig)
snežno-beli K 3— pol tucata.
Samo kratek čas.
Podlje po povzetju pri najmanj 6 kosih tudi
franko

Josef C. Mikota, Königinhof a. E. 587

C. Ackermann
urar
v Ptuj

priporoča svojo bogato in dobro sor-
tirano zalogo v

zlatem in srebrnem blagu

garancija v najizvrstnejši izpeljavi. Vse v mojo
skladajočo blago dobi se pri meni poistih cenah,
kateri jih razglašajo veliki razpošiljevalci v svojih cen-
ikih pri meni se dobi vse po lastni izbiri in prej-
emu ogledanju, obenem pa v boljši izpeljavi in
kakovosti. 410

Coffeol

(kavini ekstrakt)

hitro in ceno napravo izvrstne črne ali bele
kave iste obsega vse značilne snovi sveže žgane, sveže
kavine znane kave najboljše kakovosti in je prost
vseh zdravju škodljivih snovi.

Nepogrešljiv za turiste, študente, slaščičarje,
najbolje in povsod tam, kjer se potrebuje hitro
napravljeno kavo

Se dobi povsod!

Originalne steklenice 1/1 K 520, 1/2 K 280,
1/4 K 150, 1/8 K —80.

Coffeolwerke Olmütz.

kajhitrejša in najcenejša naprava izvrstne kave!

Svetovno mojsterstvo v industriji ur vendar pridobljeno!

Prevzete edine razprodaje me spravi v polotaj,
za le K 490 oferirani elegantno, ekstra ploščo
amenk. 14 kar. zlato-duble švic. žepno uro. Ista
ima dobro idote 16 urno Anker-kolesje premirane
znanke „Speciosa“ in je na električni poti s po-
vim zlatom prevlečena. Garancija za preciznost
4 leta.
1 k. K 490
2 k. K 930

Vaški žuri doda se fino pozlačeno verižico zastoj.
Brez nazika, ker izmenjava dovoljena, ev. denar
nazaj. — Pošlje po povzetju

E. HOLZER, Krakova, Stradom 16/26.

Lepo posestvo

ure od farne cerkve Maria-Schnee v Wöllingu,
pri 15 oralov, obstoji iz njiv, sadonosnikov,
gozdov, ter lepih gozdov, nadalje stanovalna
gospodarska poslopja, vse v dobrem stanu;
proda se z vso premičnino pod ugodnimi pogoji
za 13.000 K; od tega ostane lahko 2000 K po
intabuliranih. Več se izve pri lastniku Karl
Micheltisch, posestnik, Maria-Schnee v Wöllingu.

PATEPHON
Edina mašina za govorenje na
plate, ki igra brez igel. Izdelek
svetovne firme
Pathé Frères.

To je na vsak način najboljše.
Prekosi vse druge sisteme. Plate se ne obrabijo,
se ne praskajo; čuje se resnično muziko. Cenike
zastonj in franko.

Predstavi brez da bi silil k nakupu. 533

C. ACKERMANN urar v Ptuj (teater.)

Monopol Imperator!
Žepni užigal ob enem svetilka.
Najboljši, najsigurnejši in najzanesljivejši užigal
na svetu. Doslej 10 milijonov prodanih. Skozi en
pritisk daje iskro in gori, fino zapiklan, elegan-
ten, za kadilce neobhodni, a tudi v gospodinstvu
zelo potreben stroj, ker se mnogo prihrani. Točen
opis pri vsakemu kosu. Za dobroto, sigurnost in
množico daljša trajanje pisane jamstvo. Cena
1 kosa K 250, 3 kosa K 7—, 6 kosov K 13—,
12 kosov K 25—. Ako se denar naprej pošlje,
potem franko, s povzetjem 10 vin. več. N. Olama, Dunaj VI./1.,
Brückengasse 16.

Fabrika za opeko v Leitersbergu pri Mariboru n. D.

priporoča od svojih izkušenih, kobranih (gekollert),
proti vremenu trdnih izdelkov iz ilovinega
materijala mašinsko, stensko, dimniško opeko,
nadalje rekona Zackenziegel, Pressfalz-, (izde-
lano po originalu Wienerberg), Strangfalz- (zistem
Stadler in Steinbrück) in Biberschwanzziegel.

15 kosov moje „Doppel-Pressfalz“ in „Strangfalz“-opeke
krijejo en kvadratni meter strešne plošče. — V 10 ton-
skemu vagonu se naloži 6000 kosov Biber, 5000 kosov
Strangfalz in 4000 kosov Pressfalz. Razpošilja se na ne-
varnost spremeljevalca. — Z veselošovanjem

stavbinski mojster
in fabrični posest-
nik. Telefon št. 18.
Biberschwanz I. razreda K 48—, Strangfalz I.
razreda K 74—, Pressfalz I. razreda K 84—,
Biberschwanz II. razr. K 25—, Strangfalz II.
razreda K 50—, Pressfalz II. razreda K 50—.

Cementne cevi, plate za tlak, truge za svinje
krmiti, truge za napajati, ter vse drugo cement-
no blago in cementne izdelke, nadalje apno,
portland- in roman-cement, ter vse vrste strešne
opeke ponuja najceneje 578

F. ROGATSCH, izdelovanje cementnega blaga in trgovina
s stavbenim materijalom, Maribor na Dr., Keiserstrasse 26.

5000 goldinarjev plačila

= za osebe brez brade in za plešce =

Lase in brado se dobi zanesljivo v 8 dneh po rabi
pravega „Mos Balsama“. Stari in mladi, gospodje in
dame rabijo samo „Mos Balsam“ za pridobitev las,
obrv in brade, kajti dokazano je, da je ta „Mos Balsam“
edino sredstvo moderne znanosti, ki upliva med 8-14
dnevi na lasne papile tako, da prično lasi takoj rasti.
Garantiramo neškodljivost.

Ako to ni istina plačamo

= 5000 goldinarjev v gotovini =
vsakomur ki je rabil „Mos Balsam“ in ostal brez brade,
plešast ali z redkimi lasi.

Op. Mi smo edina tvrda, ki prevzame tako jamstvo
Zdravniški popisi in priporočila. Nujno sviramo pred ponar-
redbami!

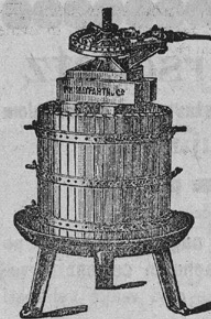
Oziraje se na moje poskuse z vašim „Mos Balsamom“, vam lahko naznamim, da sem s njim popolnoma za-
dovoljen. Že po 8 dneh so se pojavili očitno lasi; ako ravno so bili lasi svitli in mehki, so bili vendar krepki. Po
2 tednih dobila je brada svojo naravno barvo in tedaj šele se je pokazal imenitni vpliv vašega balzama. Hva-
ležno ostajam I. C. Dr. Tverg. Kopenhagen.

Podpisana lahko vsakomur pravi „Mos Balsam“ kot zanesljivo sredstvo za pridobitev las priporočam. Tr-
pela sem dalje casa na tem, da so mi izpadali in so se pojavili čisto goli prostori v laseh. Ko sem pa rabila
3 tedne „Mos Balsam“, pričeli so lasi zopet rasti in so postali težki ter polni. Gdč. M. C. Andersen, Ny Vester-
gade 5, Kopenhagen.

1 zavoj „Mos“ gold. 5. Dobi se po povzetju ali s tem, da se plača naprej. Pišite na največjo specialno tr-
govino sveta:

Mos-Magasinet, Copenhagen 395 Dänemark.

Dopisnice se frankirajo z 10 vin., pisma z 25 vin.

35.000 preš za vino in sadje
20.000 sadnih in grozdni mlinov
300 hidrauličnih preš

za vinogradstvo, sadnerejo in indu-
strijo itd. izšlo je iz Mayfarth ovih
tovaren.

Leta 1909 se je 2500 preš in
1200 mlinov naredilo.

Najboljši dokaz za izvrstno do-
broto teh fabrikatov.

Obrnite se zaupno na

Ph. Mayfarth & Co.

fabrike kmetijskih in obrtnjskih
mašin

Dunaj II., Taberstrasse 71.

Odlikovan z nad 650 zlatih in
srebrnih medalj itd.

Natančni il. ceniki zastonj. Iščo se zastopnike in naprej-prodajalce.
Pazite vedno na ime firme Mayfarth. 549

THOMAS SIGOTT

posestnik in puškar v Borovljah (Ferlach, Kärnten)
priporoča svoje fino izdelane puške dobro izku-
šene po najnižjih cenah. Lepo ilustriran cenik
se pošilja vsakemu na zahtevanje zastonj 568

Fabrika kmetijskih in vinogradniških mašin

Jos. Dangel's nasled. v Gleisdorfu (Štajersko)

priporoča najnovejšo vitale mlatilne stroje, stroje
za rezanje krme, šrot-mline, za rezanje repe,
rebler za koruzo, sesalnice za gnojnice, tri-
jerje, stroje za mah, grablje za mrvo, ročne
grablje (Handschlepp- und Pferdeheueren) za mrvo
obračati, stroj za košnjo trave in žitja, najno-
vejšo gleisdorfske sadne mline v kamenitih valčkih
zacinanane, hidraulične preše, preše za sadje in
vino. (Orig. Oberdruck Differential Hebelpresswerke)
patent „Dütscher“, daje največ tekočine, se dobi le
pri meni. Angliške nože (Gusstahl), rezervne
dele, prodaja mašin na čas in garancijo. —
Cenik zastonj in franko.

Josef Murschetz
kamnosek in trgovina s stavbenim materialom
v Ptuj
(pri železniškem prehodu)
priporoča
svojo veliko zalogo lepih nagrobnih kamnov po
najnižjih cenah. Nadalje apno in cement (prvo-
razredno blago). Cementne cevi vsake velikosti
se najceneje oddaja. 315

Brata Slawitsch
v Ptuj
priporočata izvrstne šivalne
stroje (Nähmaschinen) po sle-
deci ceni:
Singer A . . . 70 K — h
Singer Medium 90 —
Singer Titania 120 —
Ringschiffchen . . . 140 —
Ringschiffchen za krojače . . . 180 —
Minerva A . . . 100 —
Minerva C za krojače in čevljarje 160 —
Howe C za krojače in čevljarje . 90 —
Cylinder Elastik za čevljarje . 180 —
Deli (Bestandteile) za vsakovrstne stroje. Najine
cene so nižje kakor povsodi in se po pogodbi
plačuje tudi lahko na obroke (rate). Cenik brez-
plačno.

Otročji vozički
v zelo velikem iz-
biru se dobivajo že
od 12 kron naprej
v novi veliki ma-
nufakturni trgovini
Johann Koss
Celje
na kolodvorskem pro-
storu.
Na zahtevanja se pošlje cenik poštino prosto. 250

Varstvena marka „Anker“
Liniment Caspici comp.
nadomestilo za
anker-pain-expeller
je znano kot odpejalo, izvrstno in bolečino odstranjajoče
sredstvo pri prehladu itd. Dobi se v vseh apotekah po 80 h,
1-40 in K 2—. Pri nakupu tega priljubljenega domačega
sredstva naj se pazi na originalne steklenice v skatljah z
našo varstveno znamko „Anker“, potem se dobi pristno
to sredstvo.
Dr. Richter-jeva apoteka „zlati lev“
v Pragi, Elisabethstr. št. 5 nov.
Razpošilja se vsak dan. 637

Dobro idoča 593
gostilna pri Mariboru
s pohištvo in posestvom, kakor leži in stoji, v
najboljšem prometu, s tobak-trafiko, lep izlet
za Mariborčane, se pod zelo ugodnimi pogoji
proda. Nadalje se proda tudi gostilno in zaseb-
no hišo v mestu. Več pove iz prijaznosti g.
Franz Kokol, Maribor, Poberschstraße 17.

Zagrebski
Franck kot tovarniško znamko
priporočujemo kot priznana najboljši pridelek!
za kavo!

Veliko manufakturno trgovino Johann Koss, Celje na kolodvorskem prostoru
na voglu (Stadt Wien)
priporočamo zaradi ene solidnosti in nizkih cen najtoplejše.

Ura na pendelj z godbeno budilnico
in „slagverkom“ 477
v krasnem natur-orelovem barvanem ohišju,
75 cm visoka, bije pol in cele ure, budi in
igra najlepšo godbo ob poljubni uri.
Cena enega kosa K 14—
brez godbe K 10—
3 leta pisane garancije. Izmenjava ali denar
nazaj. Pošlje po povzetju
Max Böhnell
urar, sodnijsko zapričen cenitelj, ustan. l. 1840
Dunaj IV. Margaretenstr. 27/27.
Nikel-roskopt-ura 3 K, srebro 7 K, Omega
18 K, srebrna verižica 2 K, zlata ura 18 K,
zlata verižica 20 K, zlati prstani 5 K, budil-
nica 2 K. — Zahtevajte moj veliki cenik s
5000 podobami, katerega se dopolje vsakomur
zastonj in široko brez kupne obveznosti.

Najboljša pamoka razpredaja!
Ceno perje za postelji!
1 kg. sivih šilanskih 2 K; boljše 2 K
40 h; na pol belih 2 K 80 h; belih
4 K; belih mehkih 5 K 10 h; 1 kg.
najfinjših, sneženo-belih, šilanskih
6 K 40 h, 8 K; 1 kg. šaum (Dau-
nen) sivga 6 K, 7 K; belega 10 K;
najfinjši preni 12 K. Ako se vzame 5 K, potem franco.
Gotova postelja
iz krepkega, rdečega, plavoga, belega ali rumenega nankinga,
1 tušent, 180 cm. dolg, 116 cm. širok, z 2 glavnima blazinama,
veska 80 cm. dolga, 58 cm. široka, napolnjena z novim, sivim,
trajnim in flavmasim perjem za posteljo 16 K; pol-danne 20 K;
danne 34 K; posamezni talenti 10 K, 12 K, 14 K, 16 K;
plavne blazine 3 K, 3 K 50, 4 K. Se pošlje po povzetju od
10 K naprej franco. Izmenjava ali vrnitev franco dovoljeno.
Kar ne depača denar nazaj. B. Bonisch, Dorotheenstr. Nr. 716,
Bismarckplatz. Cenik gratis in franco.

Ia Portland- und Roman-cement
najstarejša in najboljša marka južno-avstrijske
monarhije oferirajo 399
najceneje
tovarne Roman- in Portland-cementa O.
Withalm'ov nasl. Laški trg na Štajerskem.
Zaloga pri g. Jos. Kasimir v Ptuj.

Pazite! Izvolite čitati!
Nikdar več v življenju vam morda ne
pride priložnost, za K 120 dvostransko
ursko verzico iz novega zlata kupiti. Da
seznanim slavno občinstvo s svojo trd-
ko, prodam 10.000 kosov dvostrukih pancerv-
verzic s talerjem sv. Jurja od K 120. S povzetjem (50 vin. več) Posljem bogato izde-
lan cenik. N. Olama, Dunaj VI/1. Brückengasse 16. 481

Hranilnica (Sparkassa)
vlad. državnega mesta Ptuj
Vstanovljena leta 1862.
Čekovnemu računu št. 808051 pri c. kr. poš-
ta-hranilničnem uradu.
Mestni de-
narni zavod.
Giro konto pri
podružnici avst.
ogersk. banke
v Gradcu.
Uradne ure
za poslovanje s
strankami ob de-
lavnikih od
8-12 ure.
Občjenje z
avst. ogersko
banko.
Priporočila se glede vsa-
kega med hranilnične zadeve spada-
jočega posredovanja, istotako tudi za posre-
dovanje vsakršnega posla z avst. ogersk. banko.
Strankam se med uradnimi urami radovoljno in brezplačno
vsaka zadeva pojasni in po vsem vstreže.

Ljudska kopelj mestne kopališča v Ptuj.
Čas za kopanje: na delavnikih od 12. ur
2. ure popoldne (blagajna je od 12. do 1
zaprta); na nedeljah in praznikih od 11. do
ure opoldne.
1 kopelj z vročim zrakom, paro ali „brana“
z rjuho K —60; postrežba K —10.

Giht, revmatizem in astma
se uspešno odstranijo po rabi moj-
sem najbolje znanega Eucalyptus-
stralski naravni produkti. Cena opa-
stelenice 1 K 50 h. Popis z mnogimi
hvalnimi pismi zastoj in pošilja
Eucalyptus-milo, najboljšo sredstvo
peguni, mozuli, fleki (Leberflecken)
in nečistoti obraza. — Eucalyptus-
edino vplivni proti kašlju, osovra-
šju, astmi itd.
ERNST HESS
— Klingenthal i. S. —
Se dobi v Ptuj ležarna „
morcu“ H. Molitor.

480 **Brez konkurence!**
Prekrasna rementoar
Gloria srebrna ura
za gospe in dečke. Najpriklad-
na vsako priliko, 8 jako kras-
ni pokrovi, 10 kamenjev, iz-
z dvestruko novozlato panc-
in priveskom talerja sv. Jurja
stanju mesto kron 18—, samo 1
i. s. Tomažova moka, kajnit itd., nadalje
garancija. S povzetjem (50 vin.)
N. Olama, Dunaj VI/1. Brückengasse 16.

Karl Kaspe
trgovina z mešanim blagom in zaloga smod-
PTUJ
priporoča svojo bogato zalogo
špecerijskega blaga
nadalje smodnika za lov in razstrelbe, cin-
ter predmete municije za lov kakor pat-
kapselne, šrot itd., nadalje glavno svojo
v umetnem gnoju za travnike, njive in vin-
i. s. Tomažova moka, kajnit itd., nadalje
bast in bakreni vitrijol itd. po najnižjih cenah

Š
Na
str
3
let
sko
let
za
An
za
rač
ron
nin
čat
Ste
Ur
niš
Pt
Ljub
—
zejst
z vs
kate
tični
s lo
in
v C
Ljub
prop
vens
poži
teh
del
stia
sprot
kultu
in m
Slove
groz
na P
najve
tako
danes
zopet
Ali n
dobro
Kri
edino
slov
lašč
divj
tudi
politi
in no
politi
pojave
nad n
prvaš
edino
čita v
rori
C
rikaln
strank
rinsko
v Wu
na Ko
jani p
na pre
Koroš
nih fa
zaprin
že leta
ni, da
litike
nikov
T
Žalcu
narodn
je ude
teh, če